

Politikst kjaftaslit

hiit langa frikorterid

Dagblaðið heldur at frikorterini hjá blaðstjóranum á Sosialinum eru so stutt, at tey kunnu ikki rökka til alt, og tí verður tað, hann skrivur, bert politiskt kjaftaslit.

Tað var tann tíð, tá ið nógv politiskt kjaftaslit var í Dagblaðnum, men nú eru mussasköðini meiri friðalig, kjaftaslitid er hasað av, og brátt fer blaðstjórin á Dagblaðnum at fáa eitt langt frikorter, og aftaná tað frikorterid ringir ongantíð innafurt.

EINA STÓÐ

Aftaná alt tað ótrúðligasta og ófatuligasta er framkomið um Sjóvinnubankan, Sperm, Dagblaðið og teir fyrr so málreystu fólkaflokkshetjurnar, kennir Dagblaðið seg meira og meira einsamalt. Teir vita, at politiskt álit hevur eingin rætt hugsandi föroyingur meira á teimum. Sjálvt kapitalistablöðini hava hvasssliga funnið at öllum, tí, ið hent er. Nú seinast kom Nordlýsið við hvössum atfinningum at hesum somu monnum, og Dagblaðið sigur sjálvt, at hesar atfinningar eru skrivaðar av ongum aftari-enn Ewaldi Kjölbro sjálvum.

Nú allar Dagblaðspolitikkurin er avdúkaður og gjøgnumskodaður líka at beinagrindini, ásannar Dagblaðið, at tað stendur einsamalt. Syrgi stendur tað og grætur í einseminum, vónandi at tíðin kortini ikki er heilt miskunnarleys — men hvør trýr og tekur tað fyri fult ið stendur í Dagblaðnum?

Verður lögtingsval?

Bæði Dimmalætting og Dagblaðið eru farin at tosa um nýval til lögtingið. Tá ið ein hugsar um alt tað, ið hent er seinnu tíðina, er hetta ikki so lögi, og tað man í dag vera ein stórus spurningur um tað sitandi landsstýrið hevur meiralutan av fólkinum aftanfyrir seg. Nú gerðir fólkaflokksoddanna eru avdúkaðar, og almenningurin hevur fingið at vita, hvussu hesir menn hava spælt við landsins peningi og oyðslað hann burtur undir teimum mest marghátligu viðurskiftum, eru tað neyvan nógvir föroyingar, ið ikki hava vent fólkaflokkinum ryggin. Hetta er sjálvt Dagblaðið farið at ásannað so við og við. Sambandsflokkurin hevur verið í klovningi alla tíðina síðani hetta landsstýrið var sett. Dimmalætting, Tryggve Samuelsen o. fl. hava ongantíð styðjað landsstýrið heldur gingið hvassliga ímóti tí.

Stuðlar landsstýrisins eru tí

teir flokkar í klovningi og beinleiðis uppløysing, og fólk flest ivast ikki í, at hitt sitandi landsstýrið er í rættuliga stórum minni-luta. Hetta gevur orsök til at hugsa um nýval so skjótt sum gjørligt er. Misgerðir afturhaldsins eru eisini so grovar, at hvør lítill kjansur má nýtast at kollvelta tað sitandi landsstýrið.

Onga avrokning enn

Annar mánaðin av 1952 fer at halla, men framvegis eru tað ikki so fáir fiskimenn, ið onga avrokning hava fingið enn. Ikki bert teir, ið biða mugu eftir avrokningini, sita í peningatroti. Nógvir hava vunnið so mikið lítið, at vinningurin má koma úr lönjavnin-grunninum, men hagani verður peningurin ikki útgoldin fyrr enn aftaná 1. mars.

Soleiðis eru kor fiskimanna.

Í fjór hövdu vit lönjavnin og forskot. Í ár eru hesar lógir avtiknar, og gera umstøðurnar sostatt munandi verri, men vónandi verða fólkaflokksmenn og sambandsmenn at viðganga sínar misgerðir og seta hesar lógir aftur í gildi, nú tingið kemur saman aftur mánadagin.

Studentaskemtan í Sjonleikarhúsinum

Tann ítróttagrein, ið flestu fólkuðámur best, er kappróðurin.

Hjá fólk, ið situr nógv inni, er tað ógvuliga átróðkandi at hava okkurt at takast við, ið kann kvika undir blóðrennslid og fáa sveittan út við. Hvørt, ítróttur er neyðugur fyri tey lesandi, so tey ikki gerast alt ov stírvín.

Næmingafelag studenta- og preliminnerskeiðsins hevur ofta havt hetta til umrøðu og tjakast hevur verið um, hvat ið best er; bóltleik hava teir iðkað á hvørjum ári.

Nú eru teir komnir ásamt um, at best er at royna at fáa eitt tiggju-mannafar. Hetta kundi eisini verið hent til bíllgar útferðir, tí ikki hava tey lesandi so nógvan pening um hendur.

Felag læraraskúlanæminganna tóku undir við hesum: at savna pening til ein bát, ið so bæði felögini kunnu nýta. Til frama fyri hesum endamáli hövdu teir skemtan í Sjonleikarhúsinum fyri júl. Henda skemtanin varð útvarpað.

Fyri júl fóru næmingarnir har úti — hjálptir av gomlum næmingum — undir at fyrirreika eina skemtan, ið verður havd í Sjonleikarhúsinum komandi viku.

Skráin er fjølbroytt:

Skemtileikur: Feðgar á ferð (brot

tikin úr hesi skaldsöguni hjá Heðin Brú). Kórsongur (sangkórið hjá Ólavi Joensen, læraraskúlanæmingi) 5—6 tættir um ymisk evni o. a.

Fólk eiga at styðja hetta góða endamálið við at vitja niðan í Sjonleikarhúsið.

Atgongumerkini verða seld í Sýruni og kioskini á Svínaryggi.

Útflutningur Íslands

Útflutningur Íslands í desember mánaði í fjór var 88.986.750 kr. og innflutningurin 116.094.631 kr.

Samlaði útflutningurin í 1951 var 726,6 milj. kr. M. a. var útflutningurin til U. S. A. 132 milj. kr. Ongland 170, Danmark 20, Noreg 12, Svøríki 23, Finland 31, Frakland 10, Grikkaland 15, Háland 83, Italia 45, Pólland 37, Spánia 38, Tjekkosllovakia 17, Týskland 25, Brasilíu 11, og Ísrael 15.

Til Føroya var útflutningurin 1.474.170 kr.

Konsert

Sangfelagið »Samljóð« av Sandi hevur konsert í Sjonleikarhúsinum leygarkvöldið kl. 6 og sunnudagin kl. 4. Atgongumerki á 3 kr. verða at fáa í Sjonleikarhúsinum fríggjadagin og leygardagin kl. 12—1 og annars við inngongdina.

Ársveitsla B 36

verður í Tórshöll föstulávinsleygarkvöld 23. febr. kl. 8.

Atgongumerki á 9,00 kr. fáast hjá Arnold Hansen, Sjúrdargötu 9, hóskvöldið 14. fríggjakvöldið, leygarkvöldið og mánakvöldið frá 7—9.

Nevndin.

Kassameistarinn hittist í tlf. 754.

(framhald 7)

JAKOB JÓNSSON

frá Hrauni:

ALDUR

Helga: Tú skal einki leggja í at útgreiða nakað fyri mær, Valur. Tú skal bara ikki ivast í at tú ger rætt í tí, tú ætlar tær. Eg sigi bara: Góða ferð, Valur! inn í sýslumannshúsinu, upp í sýslumanns tignina!

(Tey tuga bæði, og arbeiða av ovurhuga. Um eina løtu kemur Erla í dyr. Hon er stásklaedd og smílandi).

Erla: Góðan dag. Her stendur á hondum.

Valur og Helga: Góðan dag.

(Bæði arbeiða, sum vita tey ikki hvat tey skula gera av sær).

Erla: Her letur til at standa sterkt á.

Valur: Ja, formanninum dámar best at ikki verður drálað við arbeiðinum.

Erla: Ikki so mikið at ein fær hiit sjálván sýslumannin?

Valur: Man tað ikki vera nokk at siga sýslumanns evnið?

Erla (trossandi): Nei, eg segði »sýslumannin«!

Valur (skemtandi): Jaja meðan. (Ger seg ambráðan og gongur ímóti henni). Ja, ungmoyn góða, hvat eru so tygara órindi til sýslumannin?

Erla: Eg stakk inn á gólvið hjá trímenninginum

á telefonstöðini og hon hevði beint tá tikið ímóti telegrammi til tín, og tá hon ongan hevði við hondina at senda, helt eg at eg kundi bera tær tað. Tað er úr Reykjavík.

Valur: Úr Reykjavík.

Erla: Ja, og hon segði mær eisini frá hvørjum tað var.

Valur: Og hvat kom tað tær við.

Erla: Konufólkið ber jú orð fyri at vera forvitið. Eg veit eisini hvat í tí stendur. Tað kann tú ikki gita. (Rættur honum telegrammið).

Valur (brýtir upp og lesur): Tað er frá sjálvum dómsmálaráðharranum. Her stendur at eg eri settu sýslumaður her í sýsluni fyribils, meðan pápi tín er sjúkur. Hevur pápi tín verið so sjúk?

Erla (yppir óksl): Ikki deyðsliga, vóni eg. Men tú veist at eg eri útlörd sjúkrasystir, og so.....

Valur (spyrjandi): Og so.....?

Erla: Og so ráddi eg honum til at fara suður at lata seg eftirkanna (lær).

Helga (lær út, men á leiðini steðgar hon á frammanfyri Erlu. Tær hyggja hvør at aðrari, hvast og avgjört, Erla við trossandi yvirbragdi. Helga fer).

Erla (lær): Sást tú glómurnar í henni? Hann námið meg, helt eg at hon ætlaði at leypa beint á, sum útløguköttur.

Valur: Erla, ansa tær hvat tú sigur. Slík orð skal tú ikki brúka um Helgu.

Erla (tekur um hálsin á honum og kyssir hann skundisliga og dygt): Lat nú vera at harta!